

6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων (†845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἑλένης (326).

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν δ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ΄ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Ἁ Δι - Θ

Ανα βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και

την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξασπα ρα δει σον α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θςκη ρυ ξαστην ε γερσιν α λη θως
 α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χωνζω
 ην και α να στασιν

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
 τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρωποι ε θεν το θνη
 τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
 νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
 δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
 α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερσει ει
 σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
 με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ α τε πλα γη Ἰ ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων ^Δ και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον ^Δ εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο
κε ^π βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν ^σ και μαρ τυ ρων ο μνη
στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α
ζε ^π Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον
πα λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος ^Δ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^β Δι - Θ

Α νε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι ^ε δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε ^ε

Ἦχος 1/2 Δι. ο

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελωντων υψωματα των Γαβρι
ηλ και τη πετρα προσελθων ενθα η πετρα της ζω
ης λευχειμων ανεκραυγαζεταις κλαιου ου ου
σαις πανσασθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου
σαι αι το ευσυμπααθηη τον ον γαρ ζητει τε
κλαιουσαι θαρσει τε ως αληθως ε ξεγη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α αποστο ο ο
λοις ο τι ανεστη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κατεπλαγησαν Α γνη παντες Αγ γελων οι χο
ροι το μυστηριον της σης κυοφοριας το
φρικτον πως ο τα παντα συνεχων νευματιμο ο
ονω αγκαλαις ως βροτος ταις σαις συνεχεται και
δεχεται αρχην ο προαιωωνιος και γα
λου χειται συμπασαν ο τρεφων πνοην αφατωχη στο

ο τη η τι και σε εως ο ο οντως Θε ου ου Μη τε ε
ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξρα πτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τη ρ γαρ ε

ξά νε εστη τῶ μνη μα α τος ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σῶ ^{u q}

Λι ανρω ἱ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σῶ θρη νο λο γῶσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νῶ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στασιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σῶ ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θῶ σαι προς το μνη η μα σῶ Σω τερ ^{u q} εν η χῶ ρν

το Α γγε ε λῶ προς αυ τα σφθε γγο με ε νῶ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξά νε εστη τῶ μνη η μα α τος ^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι<sup>u
q</sup>

Προ σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα<sup>u
q</sup> την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος<sup>u
q</sup> Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε<sup>u
q</sup>

Και νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην<sup>u
q</sup>

Ζω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας<sup>u
q</sup> χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης<sup>ν'
22</sup> ι θυ νε προς ταυ την δε<sup>u
q</sup> ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος<sup>u
q</sup>

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ ι α<sup>ν'
22</sup> Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος<sup>u
q</sup> (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'} _z A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοιο Θε ο ο ο ο ο ος ^u _q

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος [!] _δ Βου _ξ

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ^ε _χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^ε _χ

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ^ε _χ

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε _χ Και νυν και α ^χ ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε _χ

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα
θει ει α σου ω ω τα

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν
των

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρδι μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω ^ε_{7x} και
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα
μαι ζη λι αν ^ε_{7x}

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη γη
^ε_{7x} ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λ τρον χρε ω στου
μεν ^ε_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^ε_{7x} Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην ^ε_{7x}

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_{7x}
θε ω ρι ας και σο φι ας ^π₉ παν τα γαρ εν του τω τα
πα τρω α δο γ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_{7x}

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρω σαι η μας ^Α₁₂ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου ^ε_{7x}

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρωσαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
το ο ος σου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθῆνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ

οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειπον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς συνέληφθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετ᾽ ἡμῶν.

I δὲ γὰρ ἀληθεύσας ταῖς ἀδελφαῖς καὶ ταῖς κρυφίαις σοφίαις ἔδηλωσάς μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

I δὲ γὰρ ἀληθεύσας ταῖς ἀδελφαῖς καὶ ταῖς κρυφίαις σοφίαις ἔδηλωσάς μοι οἱ οἱ ὄρχορος.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦσα.

Pάντι ἐμὲ σὺ καὶ καθάρισήσονται πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι.

Aκούτι ἐμοὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλι ασονται ο στεα τε τα πεινω με

να

Aπο ζρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγκαι νισον εν τοις εγκαιτοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλι ασιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠδὴ Νη ρ

ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

της με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σα να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σα ε ε λε ε ε ε ει

και νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α μην

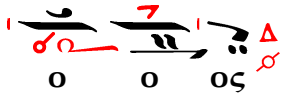
της σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ου πω ω σα την ψυ υ χη η ην
 α μα αρ τι ι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μϞ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σϞ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σϞ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μϞ
 Τα πλη η η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σϞ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σϞ ε λε ο ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ῥοδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ποίημα Χριστοφόρου τοῦ Πρωτασηκριτοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργὲ καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν Ἐδέμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ρεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπόν, προσετάγης·

ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅφεις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χειρὰ τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ προσέταξέ μοι Θεός, μηδὲ ὡς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότης, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῶ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηγήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου

Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἴδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάληγσον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἦχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐὰν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλήσαντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. (†845)

Στίχ. Ἑπταπλαρίθμῳ συντεθειμένον φέρει
Τὸν ἕξ ἀριθμὸν ἢ τετμημένη φάλαγξ.

Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Μαξίμου, λιθοβολισμῷ τελειωθέντος.

Στίχ. Ὅλω βλέπων νῶ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,
Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐφροσύνου, ὕδατι κοχλάζοντι ποτισθέντος καὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Ζέον πεπωκῶς φιάλη κοίλη πόμα,
Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης. (326)

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων ἡλῶν. (326)

Στίχ. Φανέντες ἦλοι Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράνους
Ἄγαλμα κείνται, τοῦ χαλινῶ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου τοῦ ἐν Κύπρῳ. (†363)

Στίχ. Ὅσφον νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,
Εὐζωνος, Ἀρκαδίε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουλιανοῦ καὶ Εὐβούλου ξίφει τελειωθέντων. (†361-363)

Στίχ. Δεῦρο ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλω λέγει
Ἰουλιανός, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ
θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δούς, Ἡσύχιε, σαυτὸν ἡσύχω βίω,
Τέλους φθάσαντος, ἡσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Μαρκιανοῦ,
ἐπισκόπου Δερτόνης (**Dertona, Tortona**) ἐν βορείῳ Ἰταλία,
σταυρωτῶ τελειωθέντος. (†120)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐπισκόπου Βονονίας
(**Bologna**) ἐν Ἰταλία. (†335)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φριδολίνου,
ιεραποστόλου ἐξ Ἰρλανδίας, κτίτορος τῆς μονῆς Σάκκινγκεν
(**Säckingen**) ἐν Κωνσταντία τῆς Ἑλβετίας. (†540)

Στίχ. Πολλὰς Μονὰς ἰδρύσας ὁ Φριδολίνος,
Ἐναπέπαυται ἐν Μοναῖς τῶν ἁγίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Κυνεβούργης
(**Kyneburga**), Κυνεσβίδης (**Kyneswide**) καὶ Τίββης (**Tibba**),
ἡγουμένων τοῦ κοινοβίου Κάστορος (**Castor**) ἐν Ἀγγλία. (~†680)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαλδρέδου (**Baldred**), ιερέως ἐν
Λινδισφάρνη (**Lindisfarne**) τῆς Ἀγγλίας, εἶτα ἐρημίτου ἐν
Τύνινγκχαμ (**Tynningham**) ἐν τοῖς ὄρισις Σκω-τίας. (†756)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Χροδογάνγου (**Chrodogangus**),
ἐπισκόπου Μέττης (**Metz**) ἐν ἀνατολικῇ Γαλλία. (†766)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βιλλφρίδου (**Billfrið**), ἐρημίτου
ἐν Λινδισφάρνη (**Lindisfarne**) τῆς Ἀγγλίας, ἐξόχου χρυσοδέτου
χειρογράφων εὐαγγελιαρίων. (ἡ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Καδρόη (**Cathróe**), ἡγουμένου
τῆς μονῆς Ἁγίου Φήλικος ἐν Μέττη (**Metz**) τῆς ἀνατολικῆς
Γαλλίας. (†971)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰὼβ τοῦ ἐρημίτου,
Ἰησοῦ ἐν τῷ σχήματι, ἀσκήσαντος ἐν τῇ νήσῳ Ἀνξέρσκ τοῦ
Σολοφκί ἐν Ῥωσία. (†1720)

Στίχ. Ἐν ὑπομονῇ ἄρας συκοφαντίαν,
Μιμητῆς Ἰὼβ ὁ Ἰησοῦς ἐδείχθη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τετάρτη Κυριακῆ τοῦ Τριωδίου, ἧτοι Κυριακῆ
τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου
τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχ. Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρονησάτω.
Βρώσει γλυκεία, συμπεσῶν πεπτωκόσι.

Τῆ ἀφάτω σου εὐσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς
τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξιώσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος

φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος Δι-θ.

ὠδὴ α'

Ως ἐν ἡπειρώ πεζεύσασο Ἰσραήλ ἐν
αβύσσῳ ἰχνεσίτον διώκτην Φαράω καθο
ρών ποντομένον Θεῷ ἐπιβίκιον ὠδήν ἐ
βοάα σωωμένον

ὠδὴ γ'

Ουκ ἐστὶν Ἄγιος ὡς συκυριεὸς Θε
ός μου οὐ ψώσαστο κερμάτων πύλων σου ἀγαθὲ
καί στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πετρατῆς ὁμο
λογίας

ὠδὴ δ'

Χριστός μου δυναμὶς Θεός καὶ Κυριὸς ἡσε
πτη Ἐκκλησία Θεοπρεπὴς μελπεῖ ἀνακρά
ζουσα ἐκδιανόιας καθάρων ἐν Κυ

ρι ω ε ορ τα ζουου σα Δ

ὠδὴ ε΄

Τω θει ω φεγγει σου α γα θε τας των ορ θρι
ζον των σοιψυ χας πο θωκα τα αυ γα σον δε ομαι σε
ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου
των πται σμα α των α να κα λου με ε νον Δ

ὠδὴ ς΄

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην καθο
ρων των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι
με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο
ρας την ζω ην μου πο λυ ε λε ε ε Δ

ὠδὴ ζ΄

Δρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Αγ
γελος τοις ο σι οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον
προ στα γμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε βο αν ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μω ων

ὤδῃ ἡ'

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐ τὸν εἰς τὰς αἰὼνας

Εκ φλογος τοῖς ὀσίοις ἰσοδοσον ἐπηγά

σας καὶ δικαιοσύνην ὑδατι ἐφ

λέξας ἀπαντὰ γὰρ δρασχρίστε μὲν ἠβουλεσθαι

σε ὑπερψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας αἰῶνα

αἰ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου ἐπιθώθω ὡθω σωτηρίμ

Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ

ἐνδοξοτέραν ἀσκήτων Σεραφείμ τὴν ἀ

δικαιοσύνην ἰσοδοσον ἐπηγάσας τὴν

ὀνομασίαν Θεοτόκον σε μεγαλύνο

με ἐν

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ Δ

ἰδοῦ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν Δ μα κα ρι χ ς σι με πα σαι αι Δ Αι

γε νε αι θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ Δ και θ

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ την α θ

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν θ την θ

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο θ

με εν θ

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, Δ και τὸ ἔλεος Αὐτοῦ Δ εις γε νε αν και γε νε θ

αν Δ τοις φο βθ με νοις Αυτον θ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ Δ και θ

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ την α θ

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κθ σαν θ την θ

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο θ

με εν θ

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, Δ διεσκόρπισεν θ

ὑπερηφάνους
δι α νοι ακαρ δι ασ αυτων

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
διαφθοοορας Θεον Λογον τεκσαν την
οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
με εν

Στιχ. ε'. Καθειλε δυναστας απο θρονων και υψωσε ταπεινους

πεινωντας ενεπλησεν αγαθων
και πλατην τας εξαπε
στειλε κενυς

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
διαφθοοορας Θεον Λογον τεκσαν την
οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
με εν

Στιχ. ς'. Αντελαβετο Ισραηλ παιδος Αυτου, μνησθηται ελεους,

καθως ελαλησε προς τους πατερας ημων,
τω Αβρααμ

και τω σπερματι αυ τ' εως αι ω νος

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α

διαφθοορωσ θεον λογον τεκ'σαν την

οοντως θεοτοκον σεμεγαλυνοο

με εν

ψδη θ'

Ηεον ανθρωωω ποισι δειειν αδυνατον

ον ουτολμα Αγ γελων ατε νισαιτα ταγματα δι

α σου δε παναγνεωραθη βροτοις λογος σε

σαρκωμενος ον μεγαλυνοντες συνταις ουρα

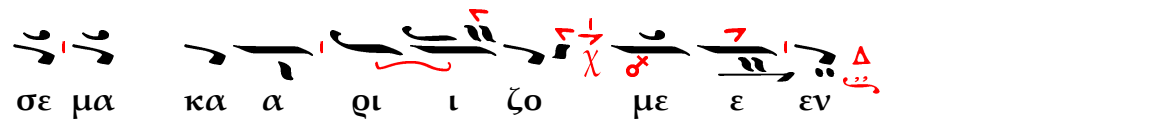
νιστραταις σεμακαριζοοο μεε

εν

Ηεον ανθρωωωω ποισι δειειν

ααδυναατοον ον ουτολμαααγγεεε

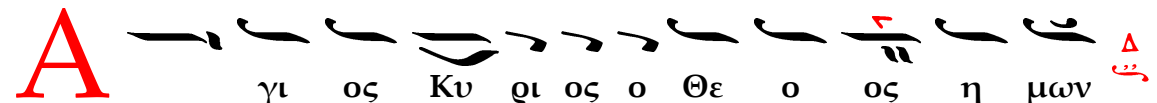
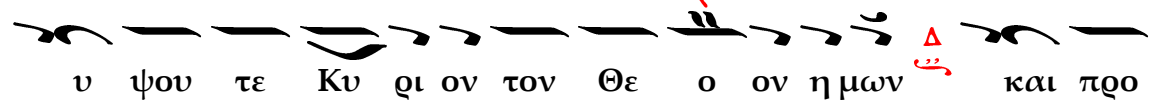
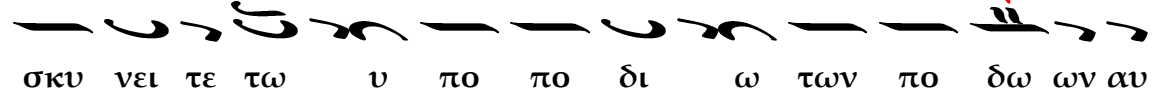

λων ατε νισαιτα ταγματα α δι ασου

 δε ε πα α α να γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο

 τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος

 ο ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις

 ου ου ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα τι αις

 σε μα κα α ρι ι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

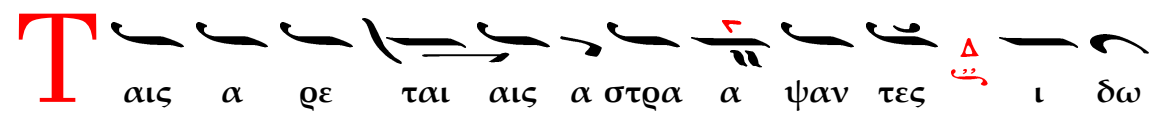
A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Δ'.

Ἦχος Βου-θ

T

 αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πιστα αν τας εν ζω η φο ο ρω
 μνη η μα τι αν δρας εν α αστραπτεισαι ε
 σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νεισαιεις γην
 ο ο ο ψιν τει ου ρα ανει δε σπο ο ζον
 τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η
 η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω
 Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαυ μα α σαν
 τες μεινωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Της εν το λης σει Κυ υ ρι ε πα ρη κει
 σα α ο α α θλι ος και γυ μνω θεις τη ης σης δο
 ο ο ξης αι σχυ νης πε πλη η σμαι Οι οι μοι και
 της τρυ φης εκ βε ε βλη μαι τει πα ρα δει ει
 σει ε ευσπλαγχνε ε λε η μο ον ε λε ε η σον
 τον στε ρη θεν τα α δι και αι ως της α γα θο ο

τη το οστης σης

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

Ἦχος ΒουϠ

A ποι κη σθε εν τες Κυ υ ρι ε πα ρα

δει σθ ς το πρω ω τον δι α της ξυ υ λθ

βρω ω σε ως αν τει ση γα α γες πα α λιν δι α

Σταυ ρθ και αι τθ πα α θθς σθ Σω τηρ και αι Θε ε ε

μθ δι ς η μας ο χυ υ ρω σον την Νη στει

α αν πληρω ωσαι α γνο πρε πω ω ως και την

θει αν Ε γερ σιν προ ο σκυ νη η σαι το Πα σχα

το σω τη η ρι ον σε Τε κθ ση ης πρε σβει ει

αις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ΠαϞ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε

ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

T ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον

δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οισ αυ του

O Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α

να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

ξα ζο μεν σου την α να στασιν

A ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι

της δυ να με ως αυ του

E ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γι δων του εκ θρου ο α να στας εκ των νε κρων
α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α
εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη
πρε σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πατριων σου κολπων μη χωρισθεις μο νο γε
νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι
λανθρωπι αν ανθρωπος γε νο μενος α τρε επτως
και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α
πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα
να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως
μο νος παν το δυ να μος

Aι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Hα να τον κα τε δε ξω σα ρ κι η μιν α θα να
σι αν πρα γμα τευ σα μενος Σω τηρ και εν τα φω ω κη
η σας ι να η μας του Α α δου ε λευ θε ρω σης
συ να α να στη σας σε αυ τω πα θων μεν ως αν θρω πος
αλλ α να στας ως Θε ος δι α του το βο ω ω
μεν δο ο ξα σοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λαν θρω

πε

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πάσα

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Οἰ οἰ μοι οἰ οἰ ο Ἀ δαμ εν θρη νω ω κε

κρα α γεν ο τι ο φι ις και γυ υ νη θε ι κης

παρ ρη σι ας με ε ξω ω σαν και πα ρα δει σθ ε

της τρυ υ φης ξυ λθ βρω σις η ηλ λο ο τρι

ι ι ι ι ω ω ω ω σεν οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ μοι

ου φε ε ε ρω ω λοι οἰ οἰ πον το ο ο νει

ει ει δος ο πο τε βασι λευς των ε πι γει ων κτι

σμα α των Θε ε ο νυν αιχ μα λω το ος ω ω ω φθην υ

πο μι ι ας α θε σμ ε συ υμ β ε ε λης και

ο πο ο τε δο ο ξαν α θα να σι ας ημ φι ε ε σμε

ε ε νος της νε κρω σε ω ω ως την δο ο ραν ως

θνη τος ε λε ει ει νω ω ως πε ε ε ρι φε ε ε ε
 ρω οι οι οι μοι οι τι να των θρη η η η η η
 νων συ νερ γα α την ποι η η η σο ο ο ο
 μαι αλ λα συ φι ι λανθρωω πε ο εκ γης δη μι κρ
 γη σα ας με ευσ πλαγ χνι ι αν φο ρε ε ε ε
 σας της δα λει α ας τδ ε ε εχ θρα α να κα λε
 σαι αι και σω ωσον με

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
 μη ε πι

λα θη των πε νη η των σδ εις τε ε ε ε λος

Tο στα δι ον των α ρε τω ων η νε ε ε

ω ω ω ω κται οι βδ λο μενοι α θλη η η η η

σαι ει σε ε ε ελ θε ε ε ε τε α να ζω σα με

νοι οι οι τον κα α λον της νη η στει ει ει α ας α

γω ω ω να οι γαρ νο μι μως α θλν τες δι

και αι ως στε φα νδ δ δ εν ται και α να λα

βο ο ον τες την πα νο πλι ι αν τδ Στα αυ ρθ τω

εχ θρω α ντι μα α χη η σο ο ο ο ο με ε ε
 ε θα ως τει χος αρ ρηκ τον κα τε χον τες τη ην πι
 ι ι στιν και ως θω ρα κα τη ην προ σε ευ χην και
 Πα Δι ρι κε φα α λαι αι αι αν την ε ε λε η η
 μο συ υ υ νην αν τι μα χαι ρας την νη η στει
 Κε ει αν η τι ις εκ τε ε μνει α πο καρ δι ι ι
 α α ας πα σα αν κα κι ι ι ι αν ο ποι ων
 Πα Κε ταυ τα τον α λη θι νον κο μι ζε ται στε φα α νον πα
 ρα τς παμ βα σι λε ε ε ε ως Χρι ι στς εν τη η
 Δι με ρα α της κρι ι σε ως

Ἦχος Πά

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου
 δι η

γη σομαι παντα θαυ μα α σι α α α α σθ

A δαμ τς πα ρα δει σθ δι ω ω ω κε ε ε

ε ε ε ται τρο φης με τα λα βω ων ω ω ως πα ρη

η κο ο ο ο ος Μω σης θε ο πτης ε χρη η

μα α τι ι ι ι σε ^{Πα} νη στει α τα ομ μα τα της
 ψυ χη ης κα α θη ρα α με ε ε νος δι ο
 τσ πα ρα δει ει ει σθ οι κη το ρες γε νε ε σθαι ε ε
 πι ι ι πο ο θσ ς ς ν τες ^{Δι} α παλ λα γω ω ω μεντης ^{Πα}
 α λυ σι τε λς τρο φης και Θε ον κα θο ραν
 ε φι ε ε με ε νοι μω σα ι κως την τε ε τρα
 δα της δε κα δο ο ος νη στε ευ σω ω ω ω μεν
 προ σευ χη και τη δε ε η η η η η η σει ει
 λι κρι νω ως προ ο σκα α αρ τε ε ρσ ς ς ν τες κα
 τευ να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα τα α πο
 σο βη σο μεν της σα ρ κο ος τα α α οι δη η μα α α
 α τα κσ φοι προς την α νω πο ρει α αν με
 τι ι ι ι ι ι ι ι ω μεν ο πσ αι των αγ ^{Πα}
 γε ε λω ω ω ν χ ο ρει ει ει αι α σι γη η η ^{Δι}
 τοι οις φω ω ω ναις την α δι αι ρε τον α νυ μνσ ^{Πα}
 σι τρι ι α δα κα θο ραν το α μη χα νον κα α ^{Δι}

^{Πα}
 αλλος και αι αι δε σπο ο τι ι ι ι κων ε κει α
 ξι ω σο ο ον η η η μας ^{Υι} ε θε ο ζω
 ω ω ο ο δο τα ^{τς} ε πι σοι πε ποι θε ο τας συγ
 χο ρε ε ε ε ευσαι ταις των αγ γε ε λων στρα
 α τι ι ι αις ^{Δι} ταις της τε κω ση ης ^{Πα} σε ε μη η
 τρος Χρι στε ε ε προ σβει ει ει αις και α πο στο ο ο
^{Πα}
 λων και των μαρ τυ υ υ υ ρω ων και των ο σι ι ι
 ι ων

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος ^{Πα}

^{Πα}
 λε ε ^Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
^{Πα}
Ε ε φθα α σε και αι ρος ^η των πνευ μα τι κων
 α γω ω νων α α α αρ χη ^η κα τα τω ων
 δαι αι αι μο ο ο νων νι ι ι κη ^η πα νο
 πλο ος εγ κρα α α α τει ει ει ει α ^η των Αγ

γε λων ευ πρε πει α η προ ος Θε ε ο ο ον
 πα αρ ρη σι ι ι ι α δι αυ τη ης γα αρ Μω
 υ υ σης γε γο νε τω Κτι στη συ νο ο ο ο
 μι ι ι ι λος και αι φω ω νην α α ο ο
 ο ρα α α τω ως εν ταις α κο αι αις υ υ υ πε
 δε ε ξα α α α το Κυ υ ρι ε ε δι α
 αυ της α ξι ι ω ω σο ο ον και η η μας προ
 σκυ νη σαι σα τα πα α α α α θη και την α
 γι α αν Α να α α α στα α α α σιν ω ως φι
 λα α αν θρω ω ω πος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ.

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

^Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α ^ε

^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ
 δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^ε

^Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ ^ε Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε-
ρων ημων και αι νετο ον και δεδοξα σμε ενον το
ο νομα σου εις τους αιωνας αμη ην

Γε ενοι το Κυριε το ελεος σου εφη-
μας κα θα περηλπισαμεν επι σε ε

Ευλογητος ει Κυριε ε εδιδαξο ον με τα
δικαιωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγεννηθης ημιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε
ελεησον με ιασαι την ψυχη ημου οτι
ημαρτο ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον
με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ει
ο Θεο οσμου

Οτι παρασσιπηγη ζωης εν τω φω-
τι σου ο ψο μεθα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις) ^χ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην ^ε

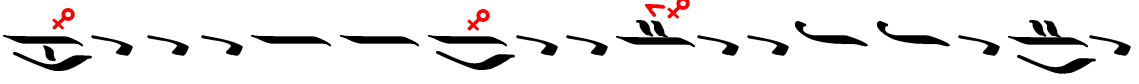
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε

Ἄσματικόν. ^ε ^χ

Α ^{Β8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{Β8} ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

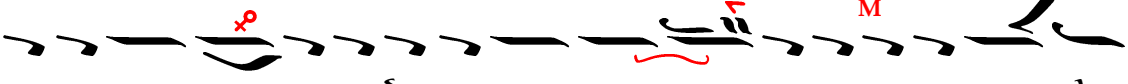
Σ ^{Β8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ

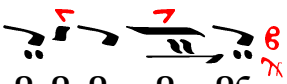
 α σωμεντω α να σταν τι εκ τα αφουκαι αρ χη γω της

 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

 ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

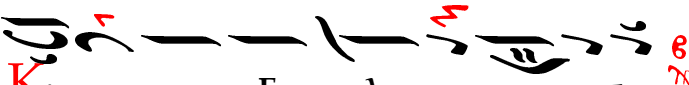
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

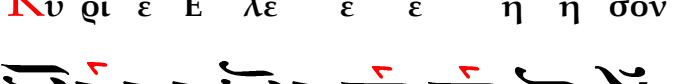
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

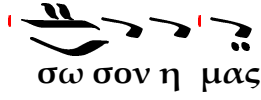

σωσον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρεπτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα
 να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και
 τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Α γ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

σαι τοις Ἀποστολοῖς καὶ χωμεναὶ ἐλεγον **ε** ἐσκυ
λευται ὁ θανάτος ἡ γερθη Χριστός ὁ Θεὸς δω
ρου μενος τῷ κοσμῷ τὸ μεγαλεὸς **Δ**

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαιδρον τῆς Ἀναστασεως κηρυγμα ἐκ τοῦ
Ἀγγελου μαθουσαι αὐτοῦ Κυριου μαθητραι **ε**
καὶ τὴν προγονικὴν ἀποφασιν ἀποκριψα
σαι τοις Ἀποστολοῖς καὶ χωμεναὶ ἐλεγον **ε** ἐσκυ
λευται ὁ θανάτος ἡ γερθη Χριστός ὁ Θεὸς δω
ρου μενος τῷ κοσμῷ τὸ μεγαλεὸς **Δ**

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαιδρον τῆς Ἀναστασεως κηρυγμα ἐκ τοῦ
Ἀγγελου μαθουσαι αὐτοῦ Κυριου μαθητραι **ε**
καὶ τὴν προγονικὴν ἀποφασιν ἀποκριψα
σαι τοις Ἀποστολοῖς καὶ χωμεναὶ ἐλεγον **ε** ἐσκυ
λευται ὁ θανάτος ἡ γερθη Χριστός ὁ Θεὸς δω

ρου με νος τω κο σμω ^Δ το με γα ε λε ο ο
ος ^Δ

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων ^Δ

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α ^Δ
* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ^Δ ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολε Χριστω τω Θεω η γαπη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυσαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τσ με νος η
μιν ει ρηνη και το με γα ε ε ε λε ος

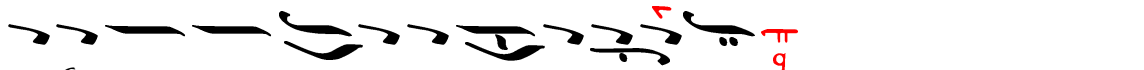
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον συνα
θλον τον πανευκλεη Ιεραρχην και Περγαα μσ
τον προεδρον τιμησωμεν Αντιπανοιπιστοι ως
ταχι στον και μεγαν ιατρον της δεινης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον αποψυχης βοη
σωμεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χριστω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νεο γο

 ντι δι α σα πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)
 Αὐτόμελον.

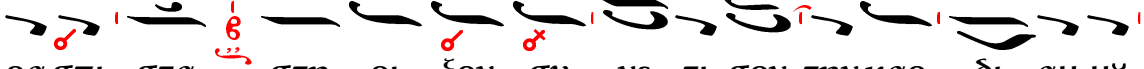
Ἦχος Βου

T ης σο φι ας ο δη γε φρο νη σε ως χο ρη

 γε των α φρο νων παι δευ τα και πτω χων υ πε

 ρα σπι στα στη ρι ξον συ νε τι σον την καρ δι αμ μη

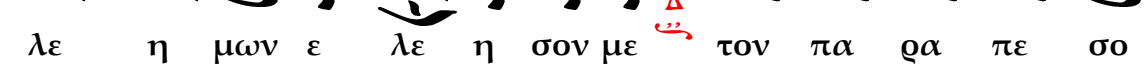
 Δε ε σπο τα Συ δι δε μοι λο γον ο του Πα

 τρος Λο ο ο ο ο ο γος ι δου γαρ τα χει λη

 μου ου μη κω λυ σω εν τω κρα α ζειν Σοι ε

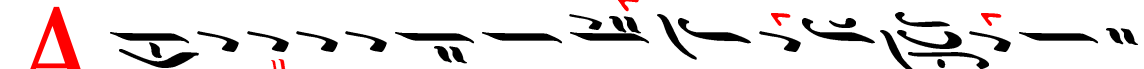
 λε η μων ε λε η σον με τον πα ρα πε σο

 ο ο ον τα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.
Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου).
(Ῥωμ. ιγ' 11-14, ιδ' 1-4).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ο ψάλτης.
Ἦχος πλδ Νη ς

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η ημων

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
εν τω Ἰσ ρα ηλ

με ε γα το ο νο μα αυ τῶ

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η ημων

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
και το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τσ εν Σι ων

Ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στήσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 113).

ᾠχος Δι

λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

Α γα θον το ε ξο μο λο γει σθαι τω Κυ ρι

ω και ψαλ λειν τω ο νο μα τι σθ Υ υ υ υ

ψι ι ι ι στε

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι α

Τ θ α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος

σθ και την α λη θει αν σθ κα α τα α α

νυ υ υ υ κτα

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι ι

α α α α α α α α

α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Τυρινῆς (Ματθ. στ' 14-21).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ

γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

ᾠχος ἰ' Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Τετάρτῃ.

ᾠχος ἰ' Δι. σ

Δι
 ι τα α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ρ
 Κε
 ρ ρ ρ ρ βι ιμ μ υ υ στι ι ι ι μυστι
 Πα
 κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Πα
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε
 Νη
 ες και αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η

η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α τρι α

α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο

ο ον προ σα α α α α α υ μνον προ ο ο

σα α α α α α α α α α α α α δο ο ο

υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες πα σα αν τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η

ην α πο θω ω ω ω με θα με ε ε ε

ε ε ρι μνα α α α α α αν

Ως τον Βα σι ι λε ε ε χε ε ε χε ε ε

ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε βα α σι λε ε α α α α α α

των ο ο ο ο λων υ υ υ υ πο δε ε ξο ο

ο ο ο με ε ε νοι οι

T αι αι αις α α α γγε ε ε ε ε λι ι

ι ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ

φο ο ρυ ρ ρ ρ με νον τα α α α α ξε ε

ε ε ε ε ε τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν Α

λλη η λυ ρ ρ ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε Ζ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ Δ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε Δ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϑ Δ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϑ Ζ και κα τα φυ γη η μϑ και

ρϑ υ ςη ης μϑ Δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Ζ Τρι α δα ο ο μο

8 8 8 σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως Δ

Κ αι με τα τς πνε ευ μα το ο ο ος ος

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως Δ

Α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον Δ

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος
 Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρα νος και η γη της
 δο ο ξη ης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
 να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

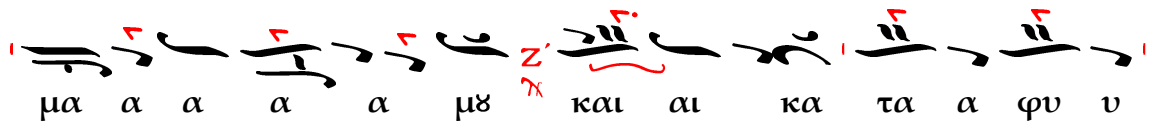
A α α α μη η η η η ην

A α α α α α α μη η η ην

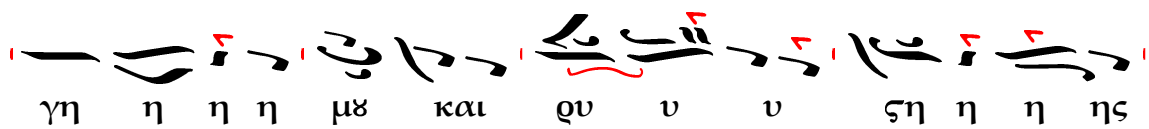
Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σα ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς ς
 Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ε ω ω

 μα α α α α μϛ και αι κα τα α φυ υ

 γη η η η η μϛ και ρυ υ υ ση η η ης

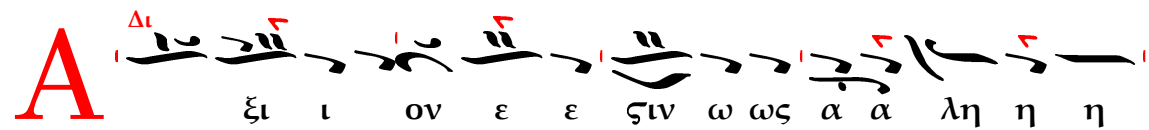

 μϛ

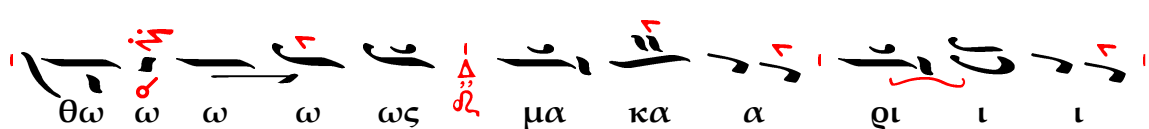
(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

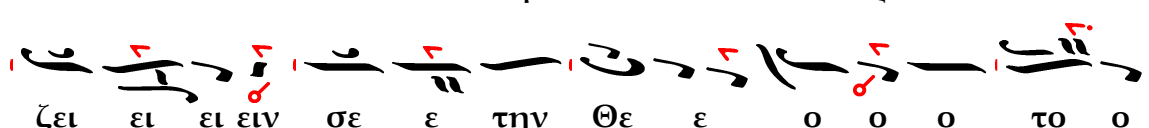
Ἦχος Δι

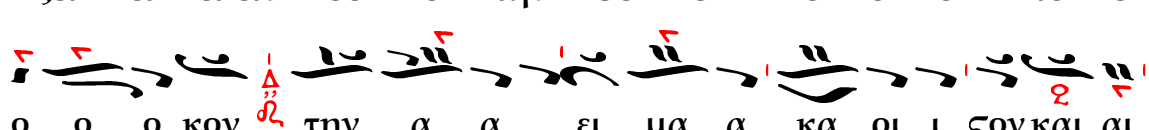
 Α ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η

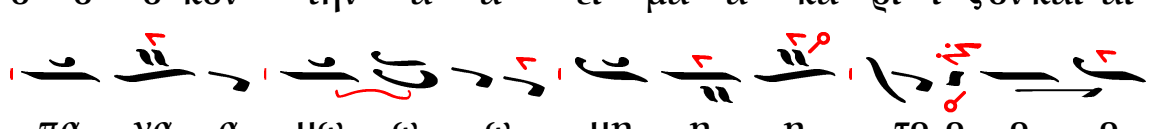
 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι

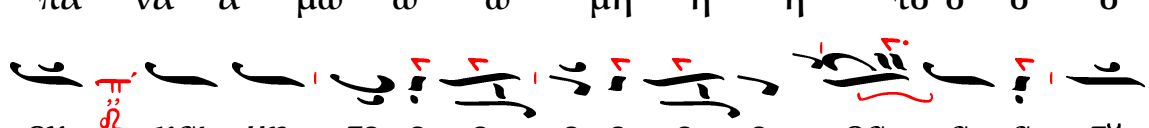
 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο

 ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι

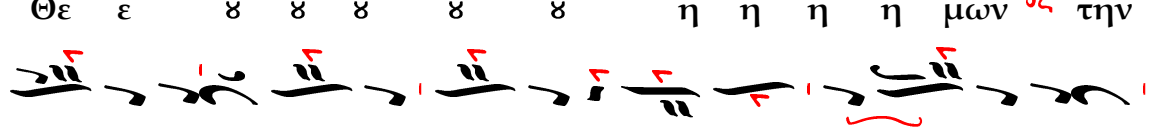
 πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο

 ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ

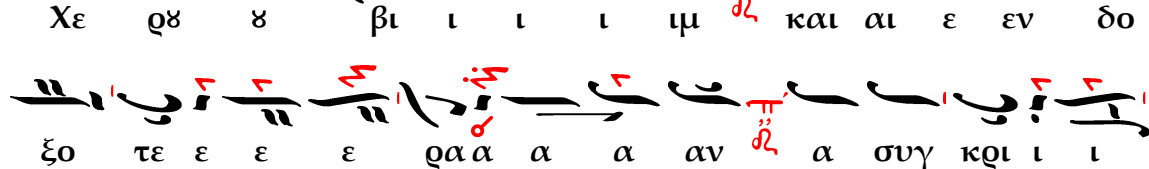
 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την

 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των

 Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο

 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι

ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
 φιμ ^Δ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
 ω ω ως ^Δ Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
 κδ ς σαν ^Δ την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον ^Δ σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ^Δ ε ε ε ε ε ε εν ^Δ

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λτος Βου ς

A ξι ον ε ε ςι ιν ω ως α α λη η θω ω
 ω ω ως ^Δ μα κα α ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε ε
 την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ον ^Δ
 την α ει μα α κα α ρι ι ςον ^Δ και Πα να α
 μω ω μη η η το ο ο ο ον ^Δ και μη η τε
 ε ε ε ε ρα τδ ς Θε ε ς ς ς ς ς ς η

η η η η μω ω ω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ων

χε ρα ρ ρ βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι ι τω ως

τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι

ι ι μι την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως

θε ον λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε κ ρ ρ

ρ ρ ρ σα α αν τη ην ο ον τω ως θε ο ο

το ο ο κο ο ον σε ε ε ε ε με γα α λυ

υ υ υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιθ' Σεπτ. , βθ')

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ου σαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

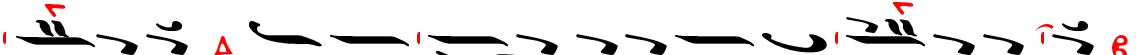
Κοινωνικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δίζ)}

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ